

[Hoff.]

det spiller ikke saa forfærdelig stor Rolle, naar det kommer til Stykket. De nuværende 25-Ører vejer 4,35 g og 10-Ørerne 3,05 g, og de nye skal veje henholdsvis 3 og 2 g, det vil sige, at man rundt regnet kan faa halvanden Gang saa mange Mønter ud af den samme Vægtmængde. Men det er jo saadan, at vi har ca. 8 Mill. Kr. 25-Ører og et lidt mindre Beløb 10-Ører i Omløb af de nuværende Mønter i Nysølv og et lidt større Beløb — det er 9 Mill. Kr. for 25-Ørernes Vedkommende — i Zink, og det er naturligvis dem, vi først og fremmest skal af med, disse grimme, upraktiske og ikke nær tilstrækkelig slidbestandige Zinkmønter.

Hvis man vilde regne med det samme Skillemøntsomløb, altsaa 17 Mill. Kr. i 25-Ører og det tilsvarende Tal for 10-Ørernes Vedkommende, og udmønte med de nuværende Møntstørrelser og Møntvægte, betyder det, sammenlignet med det foreliggende Forslag, at der i alt skal bruges godt og vel 110 t Kobber og 40 t Nikkel en Gang for alle til Udmøntningen, og det er en Udgift paa ca. 340 000—350 000 Kr. en Gang for alle i Metalværdi, altsaa noget, der ikke spiller nogen nævneværdig Rolle i Forhold til, hvad det koster med Udmøntningen, og i Forhold til selve Omløbsværdien af disse Mønter. Derfor synes jeg, man skulde ofre disse 350 000 Kr. paa at beholde de nuværende Størrelser, for jeg er sikker paa, at det koster meget mere end 350 000 Kr. at faa lavet alle vore Automater om.

Saa siger man, at der skal spares paa Metallet, men Metalsituationen er dog ikke saa ringe, at vi virkelig ikke har Raad til at ofre 110 t Kobber og 40 t Nikkel, og det kan faas, selv om det naturligvis volder visse Vanskeligheder.

Der er endelig en Ting, som har spillet en stor Rolle i mange Tilfælde, og det er, at Mønter i Metaller, som er af en saadan Art, at de spiller en Rolle i den tekniske Anvendelse i Industrien, betyder en Metalreserve i Landet. D t har tidligere været saadan, at en Række Lande med Forsæt udmøntede store Mængder Skillemønt i høj nikkelholdig Legering for at have en Nikkelreserve i Krigstilfælde. Nikkel er et Metal, der er særdeles mærkeligt fordelt Jorden over, idet over 90 pCt. af samtlige kendte Nikkelforekomster findes i Kanada, og der findes praktisk talt ingenting i Europa. Derfor var man interesseret i at have store Mængder af Nikkel liggende som Metalreserve i Form af Nikkelmønter, og det er et Spørgsmaal, om man ikke burde gøre noget lignende her i Landet, det vil sige, at

man i Stedet for at bruge Nysølv med ca. 25 pCt. Nikkel gik over til at bruge Monellmetal med 67 pCt. Nikkel eller endog ren Nikkel til disse Mønter. Begge Dele er anvendelige, og derved faar man en større Metalreserve. De samlede Udgifter dertil vilde være ca. 700 000 Kr. en Gang for alle.

Men det vil jeg lade de sagkyndige om. Jeg vil blot henstille, at man i højere Grad, end jeg har Indtryk af det har været Tilfældet, tager disse Spørgsmaal op til Overvejelse, fordi jeg tror, det spiller en ret stor Rolle, og jeg synes, det er et ret stort Skridt at gaa over til en helt ny Møntstørrelse.

Til Slut er der to Ting, jeg gerne vil lægge et godt Ord ind for. For det første, at vi nu, da vi gaar over til at skulle have præget nye 10-Ører og 25-Ører, hvad enten det bliver af den ene eller anden Slags, faar Kobberskillemønter igen. Vi har jo oversvømmet Landet med disse væmmelige „Puste-væk-Penge“, disse Aluminiumsmønter, som nok i stille Vejr kan blive liggende i Haanden, men som, saa snart det blæser, blæser ud af Haanden paa en; og disse modbydelige, grimme Zink 5-, 2- og 1-Ører vilde det være rart hurtigst muligt at slippe af med, saa at vi kunde faa de rigtige gamle Kobberpenge, det vil sige, det var jo Bronze med et Par og halvfems Procent Kobber, igen. Der skal bruges knap 300 t til det, idet vi under Krigen, delvis til Fordel for Tyskland, lod omsmelte ca. 300 t Kobberskillemønt, og denne Mængde kan i Løbet af et Par Aar fremskaffes. Jeg vil altsaa haabe, vi snart gaar over til at udmønte disse Penge igen.

Dernæst vil jeg sige, at skal man til at udmønte nye Mønter, burde man maaske overveje, om man ikke skulde udmønte 20-Ører i Stedet for 25-Ører, idet 20 i og for sig er det rigtige Tal at have. Hvis man har Tallene 1, 2 og 5, som vi har i 1-, 2- og 5-Ørerne og i Vægtlodderne, kan man med det mindste Antal Mønter eller Lodder opnaa at præstere en hvilken som helst Sum, og derfor er det teknisk set det rigtigste at have 20-Ører i Stedet for 25-Ører. Der er ingen, der har det, jeg ved ikke hvorfor, men det kunde være morsomt engang at overveje, om man ikke skulde have det her i Landet.

Med disse Ord vil jeg anbefale, at man nøje overvejer dette Lovforslag, før man vedtager det.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg takker de ærede Ordførere for den Interesse, der er vist Lovforslaget, og for den